

Nr 239.

Av herr **Mannerskantz**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om rätt till jakt m. m.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 46 med förslag till lag om rätt till jakt förekommer i §§ 10, 11 och 12 bestämmelser angående tillvägagångssättet vid bildandet av jaktvårdsområden. Av bestämmelserna i § 10 mom. 3 framgår att beslut skall för att vara giltigt biträddas av minst fyra femtedelar av antalet fastighetsägare och minst fyra femtedelar av den mark varom fråga är. Vid fråga om utarrendering av jakten skall fordras att samtliga fastighetsägare biträda beslutet.

Man kan här spåra inflytande från lagen av den 30 juni 1913 om gemensamhetsfiske. I dess § 11 stadgas, att beslut om gemensamhetsfiskes inrättande ej vare giltigt med mindre i avseende å oskiftat fiskevatten beslutet biträfts av mer än hälften och med avseende å annat, d. v. s. skiftat, fiskevatten av minst två tredjedelar av samtliga delägare och dessa tillika företrätt minst två tredjedelar av samtliga delägars röstetal. Samma bestämmelser gälla i § 17, när det gäller utarrendering av fisket. I samma lag § 6 finnas noggranna bestämmelser om sättet för utlysande av sammanträde för fattande av beslut om inrättande av gemensamhetsfiske.

Under de tjugofem år som gått, sedan lagen om gemensamhetsfisker infördes, har man bl. a. gjort den erfarenheten att *dels* stora svårigheter gjort sig gällande att få gemensamhetsfisker till stånd på grund av vissa bestämmelser i lagen men *dels* ock att när sådana införts synnerligen gynnsamma resultat uppnåtts i vad avser höjande av fiskets avkastning m. m. En av de förnämsta olägenheterna med nuvarande bestämmelser har varit, att man haft så svårt att få tillräcklig majoritet på grund av att de som hava den minsta förståelsen för sammanslutningens betydelse plägar avhålla sig från att bevista de lagligen utlysta sammanträdena för fattande av beslut om inrättande av gemensamhetsfisker. Genom att blott sitta hemma kunna vissa delägare hindra att kvalificerad majoritet kommer till stånd, och de undandragas därigenom även de upplysningar och skäl som kunna föreligga för att bilda en sammanslutning.

Sedan någon tid är på grund av hemställan från Kungl. lantbruksstyrelsen lagen om gemensamhetsfisker föremål för omarbetning, och lär detta ske bl. a. i syfte att delägare som vilja bevaka sin rätt skola vara skyldiga göra detta vid i laga ordning utlyst sammanträde, då frågan kan bliva mera allsidigt belyst än om vederbörande stanna hemma.

Det kan då anses mindre välbetänkt att när nu ny lagstiftning på jaktområdet skall komma till stånd icke taga hänsyn till de mångåriga erfarenheter, som samlats på ett närliggande område.

Jag får i anledning härav föreslå att § 10 mom. 3 i förslaget till lag om rätt till jakt kompletteras med en bestämmelse om att de erforderliga majoritetssiffrorna skola vara uppnådda bland dem som — själva eller genom fullmakt — bevista i behörig ordning utlyst sammanträde för beslut om bildande av jaktvårdsområde, liksom även då fråga är om att till viss eller vissa personer upplåta rätten till jakt på området ifråga. Jag har däremot intet yrkande om ändring av de föreslagna majoritetssiffrorna.

Den princip som här föreslås är ju den som allmänt tillämpas inom sammanlutningar — även av rent ekonomisk art — samt inom det kommunala och politiska livet.

Skulle där den principen tillämpas att de frånvarande kunna hindra ett lagligt besluts fattande blott genom att vara borta, bleve säkerligen nästan all verksamhet på dessa områden omöjliggjord. Jag befarar att så i stor utsträckning kommer att bli fallet beträffande jaktvården, om ej av mig här föreslagen ändring av § 10 kommer till stånd.

Jag får således hemställa,

att riksdagen må besluta sådan ändring av § 10 mom. 3 i förslaget till lag om rätt till jakt att de i paragrafen föreslagna majoritetssiffrorna skola uppnås bland vid i laga ordning utlyst sammanträde personligen eller genom fullmakt representerade fastighetsägarne inom området, samt att utskottet måtte utforma den erforderliga ändringen av lagtexten.

Stockholm den 9 februari 1938.

Axel Mannerskantz.